

KEES VALKENSTEIN - DE EIGENAARDIGHEDEN VAN KEES

Moderne tijd

Kees Valkenstein is op 2 oktober 1862 geboren als Cornelis Johannes Valkestijn in Utrecht. Hij overleed in 1952, enkele weken voordat hij 90 zou worden.

Kees was een veelzijdig kunstenaar. Hij schreef vele kinderverhalen, sprookjes en kinderboeken, tekende illustraties voor zijn boeken, schilderde en schreef voor het Algemeen Handelsblad over de gebeurtenissen in het dorp Vleuten. Ook was hij jarenlang tekstschrijver voor de revues van Henri ter Hall. Naast deze artistieke bezigheden, werkte Kees als onderwijzer. Eerst in Utrecht, later (1884) in Vleuten.

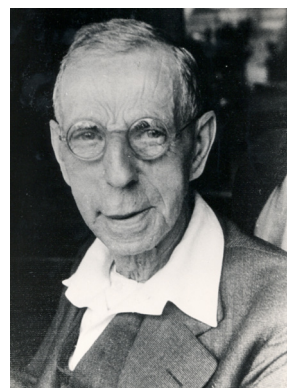
Kees begon zijn loopbaan als onderwijzer in Vleuten bij de openbare school op het plein van de toren aan de Schoolstraat.

Van huis uit was hij Rooms Katholiek, maar hij deed hier weinig mee. Kees had geen broers of zussen en ging niet met zijn familie om. Dit had te maken met zijn vrijzinnige ideeën over het Rooms Katholieke geloof. Rond de eeuwwisseling kwam er een nieuwe school, daar waar nu het gebouw van de Schakel staat. In 1906 werd deze School met de Bijbel opgericht. Veel kinderen van Christelijke huize gingen naar de nieuwe school. Het leerlingenaantal van de openbare school daalde. Er moesten leerkrachten ontslagen worden. Kees werd op wachtgeld gezet. Hij kon zich nu helemaal toelagen op het schrijven, wat hij met veel plezier deed.

Cees Valkenstijn, zoals hij werkelijk heette, veranderde zijn naam in Kees Valkenstein. In 1889 staat deze naam al vermeld op een schilderij van zijn hand. Hij was een markante persoonlijkheid die zijn eigen gang ging en had een sterke eigen mening, die hij niet onder stoelen of banken stak. Het was een aardige man met humor, maar hij had ook zeer eigenzinnige trekken. Hij hield veel van kinderen.

Kees had een bochel. Hij had nog wel eens de gewoonte om met een kat op zijn schouder een stukje te gaan fietsen.

In zijn klas stond een echt doodshoofd op zijn bureau, die als asbak voor zijn sigaren diende. Hij vertelde zijn leerlingen zelf verzonden verhalen, die hij later op schrift stelde en illustreerde. Op zijn verjaardag trakteerde hij de schooljeugd op poffertjes.

Bron:

Kees Valkenstein en de Vleutense polder. Een speciale uitgave van de Historische Vereniging Vleuten-De Meern-Haarzuilens. Samengesteld door: Gerrit Jan Bel.